

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVIII.

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se
primesc. — Manuscripte nu se
primesc.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schick, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppel, J.
Doméber, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas. Suc-
cursale de Roumanie: în Ham-
burg: Karolyi & Liebmann.
Prețul inserțiunilor: o serie
pe o săptămână pe o coloană 6 cr. și
30 cr. simbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. séu 30 bani.

„Gazeta“ iese în m-a care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. celesteri.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 38 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sén 15 bani. Atâtă abonamen-
tele câtă și inserțiunile suntă
a se plăti înainte.

Nr. 65.

Brașov, Mercuri, 22 Martie (3 Aprilie)

1895.

Unu atentatū semnificativū.

Brașov, 21 Martie v. 1895.

În cea mai mare apropiere a palatului din Buda s'a sevrșitū astă nopte, precum ne anunță firulū telegraficū, unū faptū, care aruncă o lumină drastică asupra stărilor de solate, ce s'au creatū în statulū ungarū prin politica tendențioasă și subversivă a exclusivismului de rassă.

Unū diaristū ungarū a încercatū să arunce în aerū monumentulū lui Hentzi de pe piața s-lui George din Buda. Atentatulū nu și-a ajunsū scopulū numai din cauză, că făptuitorulū a fostū surprinsū fără de veste de unū polițistū tocmai în momentulū, când apriusese fitilulū, care avea să producă exploziunea. Elū vędându-se observatū a luat' o la fugă și astfel și-a pierdutū din vedere obiectivulū, ér exploziunea a urmatū într' o depărtare mai mare, așa că monumentulū n'a fostū atinsū de ea. Detunătura grozavă însă a făcutū să se cutremure tôte clădirile de jurū împrejurū.

Atentatorulū, pe care l'a prinsū poliția, este acelu diaristū alū fōiei săptămânale „Olvasd“, care nu de multū a fostū condamnatū la șese luni închisōre de statū pentru lesă-Majestate. Motivulū faptului lui va fi fostū dēră în primulū rëndū rēsbunarea, împrejurarea însă că și-a alesū ca țintă a atentatului sēu tocmai acelu monumentū, atâtū de urgisitū de șovinismulū maghiarū dominantū, denotă până la ce gradū a înfierbentatū spiritele acelu sistemū de ațitare dușmănoasă în contra tuturor reminiscențelorū din trecutū, cari nu convinū nisuițelorū despotice de esterminare ale politicei exclusiviste maghiare.

S'a asiguratū de atâtea orī după pactulū dela 1867, că uitate vorū fi dușmăniile, ce au esistatū la 1848

între Maghiari și armata împărătescă de-o parte și între Maghiari și națiunile celelalte de altă parte, că de aici încolo se va lucra numai pentru împăcare și bună înțelegere, prin care să se vindece pe deplin ranele din trecutū.

Tôte asigurările de feliulū acesta au rēmasū însă vorbe gōle și cumcă au rēmasū așa, vina o pōrtă numai politica acea exclusivistă, agresivă, care în îngâmfarea puterii tinde la divisarea armatei și la desnaționalizarea popōrelorū nemaghiare și care se îndreptă ast-felū și în contra sentimentelorū, atacândū mai alesū reminiscențele istorice, pe cari se întemeiază aceste sentimente de propriă demnitate și integritate.

Celorū cari dorescū să niveleze totū, să dărime tôte monumentele, să rēstōrne toți sfinții, cari pledēză pentru unū trecutū, ce le aduce aminte de îndatoriri neplăcute și cari prin acēsta nivelare forțată voiescū să pregătēscă „statulū naționalū“ visatū de ei, în care toți să simțā numai cum simtū ei, nu li-se va pără nicī decum surprindētorū atentatulū dela Buda.

Nici nu e de miratū, că într'unū timpū, când se tolerēză și se aprobă ca guvernulū să ia nisce mēsuri atâtea de dușmănoșe, ca aceea privitoare la afacerea colectării pentru monumentulū lui Iancu și să le ia într'unū modū ce vatāmă atâtea de multū simțulū naționalū și amorulū propriu alū unui poporū, care a adusū și aduce atâtea jertfe pe altarulū patriei, și când i se rēsplătesc astfel credința sa în vremurī de restriște, s'a pututū întēpla unū atentatū ca celū dela Buda.

Elū a venitū pōte tocmai la timpū, ca să avertiseze pe cei de susū și să-i facă să cunōscă odată, că politica vindictivă, rēsbunătoare și destructivă de ađi, ce și află nu-

tremēntulū de căpeteniă în purtarea, în faptele și întrelăsările guvernului ungurescū, nu pōte duce decâtū la disoluțiune și la anarhiă.

CRONICA POLITICĂ.

21 Martie.

Din Roma se anunță lui „Wiener Corr.“ că opozițiunea din camera italiană se pregătesce a da ministrului-președinte o lovitură, care să-i nimicească gloria odată pentru tot-dēuna. Cum va face-o acēsta, se ține încă secretū, numai atâtea se scie, că Cavalotti s'a eprimată cătră aderenții lui, că a ajunsū în posesiunea a astfelū de documente, cari vorū dovedi în celū mai evidentū modū amesteculū lui Crispi în scandalulū Panamino, și specialū în cestiu-nea Herz-Reinach. Cavalotti are însă de gândū să pășescă cu descoperirile lui pe scena parlamentului italianū numai imediatū înainte de votare, așa ca se ia clichei diariste italiene mituite tōtă posibilitatea de-a slăbi impresiunea descoperirilor sale. Și Giolitti a promisū publicarea unorū scrisori ținute până acum în ascunsū. La curte s'a pusū în mișcare unū curentū contra dictatorului, și în fruntea curentului stă regina, cu tōte că regele voiesce să ia sub scutū pe Crispi.

Diarulū polonū din Lemberg „Dziennik Polski“, care la timpulū sēu, mai alesū cu ocaziunea espoziției, era atâtū de însufletitū pentru Maghiari, pare a-se cumiņi acuma. Numitulū diarū, vorbindū despre regimulū maghiarū din Ungaria, ȳice că după dreptū și dreptate, acela constă din maghiarisarea cea mai brutală. Toleranța maghiară față cu naționalitățile se ilustrēză mai bine prin neconținute opriri de adunări politice, literare și sociale, ba chiar și de reprezentațiuni teatrale. Guvernulū tot-dēuna află câte-unū motivū pentru oprire, acum o erōre de formă, acum considerații sanitare și publice. Dēcă e lipsă de motive, atunci pășesc pe scenă fantoma „panslavismului“ sēu a „dacoromānismului“.

— E de speratū, că recunōscerea acēsta a țiarului polonū va fi de o durată mai lungă, decâtū entuziasmulū sēu pentru Maghiari!

În Galiția se lătesce totū mai multū pofta de emigrațiune. ȳiarele polone, cari până acuma nu încetau de-a pune vina pe diferiți agenți de emigrare, începū în fine a vedē, că cauza mișcării nu este de a-se căuta în machinațiuni de ale agenților, ci în lipsa și sērăcia poporațiunei. Cursulū principalū alū mișcării e îndreptatū spre Brasilia, și de aceea țiarele își dau tōtă nisuița de-a capacita pe poporū, că isvōrele de căștigū în acea țēră suntă forte nefavorabile. O parte dintre emigranți se îndreptă, lucru naturalū, și spre Rusia. Astfelū „Gazeta Narodowa“ anunță, că țērării din cercurile Brody, Bobrka și Glińyany înaintēză cereri în masse, ca Rusia să le facă posibilă trecerea în Caucas, sēu la Siberia, pentru de-a lucra aci la marea liniă ferată, ce se construesce. Petenții declară, că în casū dēcă li-se va da ascultare, cu toții trecū la credința ortodoxă.

„Confederațiunea austriacă“.

Distinsulū istoricū francesū Alfred Rambaud publică în foiletonulū nr-ului dela 26 Martie alū fōiei francesce „Journal des Débats“ unū articolū forte interesantū, în care vorbindū despre opulū „Histoire de l'Austrie-Hongrie“ a lui Louis Leger, își espune părerile referitorū la rolulū monarhiei austro-ungare în politica internațională, precum și la viitorulū, ce-o așteptă pe Austro-Ungaria.

Dintre statele triplei alianțe — ȳice Rambaud — nici una n'are causă așa de mare de a dori sincerū pacea, ca tocmai Austro-Ungaria. Și într'adevērū, tot-dēuna curtea din Viena s'a nisuitū să susțină cele mai bune raporturi posibile cu statele afară din alianță, dēr mai alesū cu Franca. Moștenitorulū de tronū Rudolf d. e. în căl-

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.“

Din cartea a VIII-a a „Înțelepciunei Brahmanului“, de Fr. Rückert.

Unū craiu tocmai fiului sēu
Unū scutū, podōbă mare,
Cu patru câmpuri de azurū
Ș'unū chipū în fiă-care.

Și pe sub fiă-care chipū
Sentințe înțelepte,
Și-n jurū pe scutū: „Viēta ta“
„acestea să țī-o 'ndrepte!“.

În câmpulū celū dintăiu unū cerbū
De aurū da scantei,
Sentința-n diamantū suna:
„Tu teme-te de ȳei!“

Unū cocostărcū de-argintū lucia
În câmpulū celū vecinū,
Sub elū: „Cinștește pe părinți!“
Puteai ceti 'n rubinū.

Pe-alū treilea în bronzū era
O brōscă 'n țestulū ei,
Ēr dedesuptū în carneolū:
„De casă-țī sēmă iei!“

Pe celū din urmă unū delfinū
Era-n oțelū săpatū,
Ēr slova în mărgăritarū:
„La prietenī fi argatū!“

De ce frica de ȳei mari
În cerbū e 'nchipuită?
Simțindū furtuna tremurā,
Că lui i-ar fi menită.

De ce s'arată'n cocostărcō
Iubirea de părinți?
Tinērū ajutā la bētrāni
Cu-aripa'n neputinți.

La brōscă, cum de poți afla
Așa grije de casă?
Ea țestu-n spate pururea
Și-lū pōrtă, nu și-lū lasă.

Delfinulū cum de este pusū
Simbolū de prietenie?
Vestindū furtuna la luntrași
Cu ei stā'n vijelie.

Nu-i e destulū, că le-a vestitū
Că dā furtuna'n grabă,
Ci se silește-a mântui
Pe cei muștrați de geabă.

I. Priscu.

Rosa uitată.

Narațiune istorică, de Silvestru Frey.

(6) (Urmare).

Suntă momente, în cari și celū mai înțeleptū dintre noi nu scie ce face; în cari lucrāmū sub presiunea unei forțe, ce a căștigatū o putere demonică asupra-ne. Într'o astfelū de stare părea, că se află și Eudoxia Rasumin. Într'altū casū ea n'ar fi cutezatū nici-odată să pună o întrebare atâtū de temerară și să provōce astfelū mania puternicului ȳarū.

Acesta sārise în susū. Bărbătesca lui față devenise roșiă-întunecōsă, vinele de pe frunte i-se umflară puternicū. Toți tremurau. Toți așteptau o erumpere grōsnică a furiei sale. Și acēstă furiă era sdrobitōre.

În acēstū momentū atâtū de periculosū, sārī la mijlocū generalulū de Klinger.

— „Permiteți Majestate“, ȳise elū, plecându-se înaintea ȳarului, „sē spunū câte-va cuvinte în acēstă afacere? Ēu credū adecă, că vē potū da deslușirea dorită!“

În ceroulū celorū prezenți s'auđi unū murmurū de uimire, și trāsăturile feței ȳarului se înseninară.

— „Ah“, ȳise el tōrte liniștitū. „Ētă unū

ajutorū venitū la timpū, ca se-mī potū împlini rămășagulū!“

Apoi aruncă o privire asupra Eudoxiei Rasumin, care, ca și tonulū rece alū acestorū vorbe, îi arătă, că ea a comisū o greșelă nereparabilă. Totuși se părea, că ea nu observă nimiođ, și sta nemișcată în pozițiunea odată luată. Cu o statuă ar fi pututū fi asemēnată, dēcă arȳtōrea privire a ochilorū ei negri n'ar fi trădatū, că în acēstū corpū este viētă.

ȳarulū se aședase din nou pe scaunū, alături cu soția sa, care cu inima palpitândă asista la decurgerea acōstei afaceri.

— „Istorisesce dēră“, ȳise elū, adresându-se cu-o amicită crescēndă cătră bātrēnulū generalū.

— „Dēr dēcă ași aminti Majestății Vōstre, lucruri cari.....“

— „Adevērulū n'are nici-odată lipsă de scuse“, rēspunse Nicolae. „Vorbesce!“

Generalulū începū: „Scimū cu toții, în ce împrejurări stranie s'a căsătoritū ȳarulū Alecei cu frumoșă Charlotta de Braunschweig. Intre multele principese, cari ambiționau după onōrea, de a sta lângă elū pe tronulū acōstei puternice țērī, ea fusese aceea, care raportase învingerea. Dealtmintrelea dēnsa merita perfectū o astfelū

torie sa în jurul pământului, a vizitat coloniile franceze, er în timpul mai nou monarhul Francisc Iosif și împărătesa-regină Elisabeta, iubesc a se întrețin pe pământul francez etc.

Bunele raporturi dintre monarhia și Franca nu s'au vădit pericole, decât în 1889, când ministrul președinte Tisza s'a pronunțat, în parlamentul maghiar, într'un mod atât de excepțional despre participarea la expoziția din Paris. „Dér adevăratul guvern austro-ungar, care residă în Viena, a făcut numai decât totuș posibilul necesar, ca incidentul să se nulifice și să arete, ce importanță, séu mai bine dîșă neimportantă au cuvintele lui Tisza. Ast-fel din totuș a rezultat, că s'a tocită legenda maghiară, care grassa la noi după ȕile eroice din 1849“.

Dér monarhia austro-ungară evită cu multă înțelepciune ori-ce provocațiune și față cu Rusia, și totuș ast-fel se pörtă rezervat și față de statele balcanice, chiar și față cu România, a cărei dușmană adeseori este Ungaria. Una din cauzele acestei prevederi, fără îndoială, că nu este alta, decât că Austro-Ungaria nu se prea încrede în norocul armelor sale, dér mai ales o îndemna la acesta cugetul, că în timp de război pöte să piérdă multuș mai multuș, decum ar câștiga. Presupunénduș, că ea ar învinge pe Rusia, ce ar puté câpéta? Se ȕice, că celuș puțin Polonia rusescă, pe care ar uni-o cu Galiția, ori ar anecta Macedonia până la Salonic.

După Rambaud, améndouș ouceririle mai multuș ar slăbi monarhia, nu numai pentru-că ast-fel pozițiunile ei de apărare ar puté fi atacate mai ușor decât acum, ci și pentru-că s'ar dărma echilibrul politic-intern al monarhiei, care și așa e destul de greu de reabilitat. O mare Polonia, de sigur ar face trialismuș din dualismuș, și prin acesta ar aȕița dorințele tuturor naționalităților din monarhia după independență. Dêcă însé monarhia s'ar sili așa a augmenta teritoriuș în Suduș, sporinduș pe supușii ei sêrbî: acestia uniuș fiinduș cu Sêrbii din Ungaria, Bosnia, Dalmatia și Slavonia, i-ar face întocmai marî neajunsuri.

„Drang nach Osta“ decî nu mai are deja înțelesuș în monarhia. Nici unuș războiu victoriosuș nu i-ar fi de folosuș, pe când din contră, o învingere, ce ar suferi, ar puté s'o lipsescă de Bosnia și Hertegovina, de provinciile dela granițe, de-aprópe întreguș Ardealuluș și de Bucovina.

Rambaud spune apoi mai departe, că Austro-Ungaria va trebui să revină la roluluș, ce l'a avut după lupta dela Mohaci, și cu câtuș naționalitățile din acestuș statuș se desvöltă mai multuș, cu atât monarhia Habsburgiloruș, s'apropiă de caracteruluș ce l'a avut în secoluluș XVI: de caracteruluș unei confederațiuni defensive.

Jeszenszky la Sibiu.

Trebuie să revenim din nou la afacerea penibilă a convorbirilor celor dela „Tribuna“ cu d-luș Jeszenszky Sandor. Se tratéază de reputațiunea și de onóra pressei nostre românesci, de aceea trebuie să se facă lumină asupra demersurilor tainice și neexplicabile ale colaboratorilor numitei foi față cu căpetenia poliției secrete a lui Banffy.

Publicăm adî în totă estensiunea sa comunicatul semi-oficiosuș din „Egyetértés“ dela 31 Martie n. c. despre care amî făcutuș amintire între scirile ȕilei din număruluș de erî aluș föiei nostre. Etă-luș:

Jeszenszky și Românii. De curénd consilieruluș de secțiă ministerială Jeszenszky Sándor, referent în presiuluș ministerial aluș afaceriloruș, ce stau în conexiune cu cestiunea de naționalitate, a petrecutuș o ȕi în Sibiu, în afacere de natură privată(?). Pe calea feratâ s'a întâlnituș cu Russu-Șirianu, pe care a avut ocaziune de a-l cunöcșe mai de-aprópe din procesele de pressă, pe când era procuroruș. A doua ȕi Russu-Șirianu i-a prezentat pe unuș dintre colaboratorii primî ai „Tribunei“, d-luș Bogdanuș-Duică. Imprejurarea acesta a fost de ajunsuș, ca Românii noștri cu fantasiă viuă să lege cele mai curioșe combinațiuni de călătoria lui Jeszenszky la Sibiu, și tractéază cu acele, ca cu nise adevăruri, pe publiculuș român naiv, cetitoruș de ȕiare. În legătură cu acestă călătoria a lui Jeszenszky, în număruluș de ieri „Voința Națională“ din București, într'o corespondență datatâ din Sibiu, scrie între altele, că tactica de până acum a Maghiariloruș a fost, că au aruncat în temniță pe toți aceia, cari s'au luptat contra hegemoniei maghiare. Ast-fel apoi s'au umplut trei temnițe cu luptătorii pentru idea națională română. Acestă însé n'a avut până acum decâtuș acel resultat pipăibil, că mișcarea națională română a luat proporțiuni mai tari, er acesta a pus pe gânduri pe guvernuluș maghiar. Nu mai puțin l'a îngrijat și aceea, că străinătatea ia cunöcșință despre cea mai neisemsnată nedreptate, ce comituș contra Româniloruș. Din cauza acesta foile opoziției acusă pe guvernuluș, că: „atât înăuntru, câtuș și înafară a lăsatuș terenul prea mare mișcărilor române“. Invétânduș din acestea, guvernuluș a recursuș la o schimbare de tactică. A înlăturat procesele de pressă, și a decisuș, ca în secretuș, pe cale administrativă, să desvölte mai mare terorismuș. Spre scopuluș acesta a sporit gendarmeria în Ardealuș și crede, că prin organizarea poliției de statuș îi va succede a sugruma și cea mai mică manifestațiune a mișcărilor naționale române. Cu acesta stă în legătură călătoria în Ardealuș a consilieruluș de secțiă ministerială Jeszenszky, care a venit aici, ca să organizeze poliția secretă de statuș și care de aici a călătorit mai departe la

Făgărășuș și Brașov. În timpul petrecerei sale aici, s'a nisuit a se întelni cu Român, ca să-i spioneze. Într'unuș cercuș maghiaruș de aici a declarat, că „nu e imposibil, ca Românii, într'unuș momentuș datuș, să facă revoluțiă“. În asemenea înțelesuș s'a nisuit a informa și pe Sași, dintre cari are și amici. Se pöte, că a și aflatuș Sași, cari au crețutuș acesta, căci se ne gândim numai la aceia, cari cu ocazia celei din urmă adunări săsesci au ȕis, că chiamarea Sașiloruș este, de a păȕi hotărêle țerii. Ca fostuluș procuroruș să și facă cuvintele și mai credibile, a lătituș printre Sași, că el are date positive despre aceea, că Liga cheltuesce la anuș douș și jumêtate milioșe spre scopuri daco-române.

Föia ungurescă, de sigur bine informată și din isvoruș directuș, adevă de însuș d-luș Jeszenszky, dă de minciună pe aceia, cari au susținutuș, în „Tribuna“, că d-nii Russu-Șirianu și Bogdanuș-Duică s'au întelnit numai așa din întemplant într'unuș restaurantuș din Sibiu cu d-luș Jeszenszky. Nu, d-loruș, trenuluș nu e restaurantuș și prezentarea pusă în vedere nu e o întemplant „din întemplant“.

Corespondența din „Voința Națională“, care s'a trimis din Sibiu, pare a fi prea bine informată despre planurile secrete ale guvernuluș ungurescuș, despre intențiunea sa de a înceta cu procesele de pressă și a procede la organizarea poliției secrete de statuș etc. Mai scie să ne spună, ce a ȕis Jeszenszky într'unuș cercuș maghiaruș și cum a informatuș pe Sași. Ceea ce nu ne spune însé este tocmai ce ne interesă pe noi mai multuș, privitoruș adevă la convorbirea lui cu Românii, cu cari a căutat să se întelnescă.

În „Tribuna“ n'amî cetit unuș micuș despre tôte aceste. Ni-se spune numai, că ceea ce au vorbituș d-nii Russu-Șirianu și Bogdanuș-Duică „în restaurantuș“ cu omuluș de încredere aluș lui Banffy, ei au comunicat celoruș, pe cari „ii interesă personaluș“.

Ce să credem acuma de tôte aceste tainice și confuze revelări, făcute numai în urma descoperirii corespondenței nostre din Sibiu, pe care o întăresce pe deplin comunicatul din „Egyetertés“?

E într'adevêruș revoltăcră a vedé, cum acei domni ȕiaristi, de bine ce se sciu cu secretele lui Jeszenszky în buzunar, năvălesc din nou în „Tribuna“ de Duminecă asupra confrăților lor și amenință în modul celuș mai ridiculuș cu aplicarea politicei bismarkiane — risum teneatis — asupra celoruș ce pretind înainte de tôte lealitate și sinceritate între frați în lupta națională.

Cum să ne explicăm acestă purtare, pe câtuș de copilărescă, pe atâtuș de fățarnică și suspectă?

SCRIRILE ȕILEI.

21 Martie.

D-luș Nicolae Cristea, condamnat în procesuluș Memorandului la 8 luni închisore de statuș, va sosi mâne din Vațu (unde și-a făcutuș pedepsa) la Sibiu, unde i-se va face o primire căldurosă din partea Româniloruș.

—o—

Liberatü. D-luș Dionisie Romanuș, care și-a făcutuș osenda de 8 luni închisore de statuș, dictatâ în procesuluș Memorandului, s'a reintorsuș dela Vațu în Mediaș, Sâmbătuș în 31 Martie. Dêla Copșa până la Mediaș d-luș Romanuș a fostuș petrecutuș de unuș șir frumosuș de trăsuri, er la marginea Mediașului iluș așteptau o mulțime de vre-o 200 țeranî români. Sêra s'a datuș la casele d-lui Romanuș o cină, la care au participat unuș număr frumosuș de öpșetî.

—o—

Altü procesü monstru. Cetim în „Tribuna“ de adî: Primim adî din Alba-Iulia scirea, că la 25 Martie n. s'a înmănatuș d-lui Simeonuș Socaci, învétatoruș în Ciöra, și apoi țeraniloruș Mateiu Maiorescu, Ioanü Ilie, Grigorie Iulescu, Ionü Suvain, Luca Iulescu, Nicolae Simu, Trifanü Olteanu, Nicolae Stuparuș, Vasile Simu, Ilie Luca, Achimü Prenaruș, Nicolae Germanuș, Nicolae Jibereanuș, Nicolae Deja, George Manoilü, Ionü Maiorescu, Nicolae Cătanü și Nicolae Branea — nouș spre-ȕce cu toții, — acusați fiinduș pentru agitațiune (§-uluș 172, alin. a și §-uluș 174) și pentru transgresiune contra ordinei publice și a autorităților (§-uluș 42 c. p.), delictuș, ce le-ar fi comisü prin faptul că în ȕiua de 20 Maiu 1894 au scrisuș o adresă de aderență pentru acusați Memorandului, adresă pe care au vrutuș să o expedieze „Tribunei“, dér care li-s'a confiscat încă înainte de a se espeda. Totuș pentru acestă adresă învétatoruluș Simeonuș Socaci a fostuș deja aruncat în temniță preventivă. Ca martori în acestuș procesuș sunt citati 7 Românii și unuș Unguruș. ȕiua pertractării nu e fixatâ încă. — Amintim la acestuș locuș, că — după o scire din Blașiu — învétatoruluș Făgărășanuș din Tur a fostuș escortat de gendarmî la Blașiu.

—o—

Condamnați noi. Abia se închise ușa temniței după fostuluș redactoruluș al föiei nostre — ȕice „Dreptatea“ — și etă, că eră trebuie să se deschidă, ca să intre pe ea alți doi Românii, condamnați pentru „agitare“ în contra statului și rasei maghiare. Preotuluș Vasiliu Budescu este condamnat de cătră tribunaluluș din Oradea-mare pentru-că „a agitatuș“ în contra statului maghiar și în contra pretorului (sic!), la trei luni închisore de statuș; er preotuluș Constantin Juga, așisderea pentru „agitare“ este condamnat de cătră tribunaluluș din Dejü la

de distincțiune. Lângă légănuș ei stêtușeră grațiile; era totuș atâtuș de frumosă, pe câtuș era de virtuosă. Viêta lor casnică încă fusese câtuș se pöte de fericitâ. Șaruș Alecei nu cunoscea o fericire mai mare, decâtuș aceea, de a privi în ochii soției sale, er acesta îi rêsplătea perfectuș iubirea, pe care i-o arăta densusuș.

Aleksandra Feodorowna sorbea cu sete fîă-care cuvêntuș, care venia de pe buzele bêtărănuș ei amicü. Se părea, ca și când densusuș ar istorisi propriuluș ei pásuș.

— „Dér nu fîă-care era veselü de fericirea, pe care o gusta tinêruluș Șaruș“, continuă generaluluș. „La curte se formase o partidă, care privia cu ochi rói la împărătesa. O invidiau pentru influința, pe care o eserecita dênșă asupra bărbatuluș séu. I-se imputa, că e o străină, care în Rusia niciodatâ nu va prinde rădêcini. În aceea, că doruluș de patriă, de părinți și de iubitelesurori o copleșia câte-odatâ, ei vedeau o trădare față cu noua ei patriă. Acele sentimente atâtuș de nobile, lipirea și credința, erau timbrate așa-dêră chiar de crimă“.

Vocea generaluluș devenise mai pu-

ternică, ochii lui priveau severuș de sub desele și căruntele sprâncene.

— „Și de-örece se sciea, că Șaruș iubea multuș pe soția sa, ei se păzeau, firesce, de a-i descoperi ceea ce simțeau. În schimb însé, ei se încercară a face unuș altuș atentatü contra fericirii împărătesei. Pacea lor casnică trebuia nimicită, bărbatuluș ei trebuia să fîă înstreinat de dênșă“.

— „Tocmai ca la noi“, își ȕicea de de totuș încetuș Aleksandra Feodorowna.

— „Trebuie să laudăm pe Șaruș pentru aceea, că densusuș resistă cu putere bărbătescă contra ori-cărui atac prin care voiau aceia să-luș nebunescă. Iubirea lui față de împărătesa se părea, că creșce și mai multuș. Înaintea lumei întregi căuta densusuș să-i dea cele mai gingașe doveȕi de iubire. În sfîrșituș însé se părea, că s'a aflatuș o persoană potrivită scopului partidei. Acestă era o Georgiană, contesa Elena Darikoff, totuș atâtuș de viclênă, ca și frumosă și totuș atâtuș de trufașe, ca și ambițioasă. Ei i se încredințase misiunea de-a seduce pe Șaruș“.

Eudoxia Rasumin simția, că în acestuș momentuș ochii tuturor erau ațintiți asu-

pra ei. Dér dênșă nu se mișcă și nici un clipea din ochi. Rece și indiferentă sta ea, ca și când acestă istorisire n'ar interesa-o absolut de locuș. Șinuta ei era demnă de admiratü.

— „Ultimuluș actü aluș intrigei, care amenința fericirea împărătesei, trebuia să aibă locuș la unuș balü, pe care iluș dedia o rudeniă de a contesei, tocmai pentru acestuș scopuș. Nici Șaruș și nici soția sa nu sciau despre cele ce aveau să se întemplant. Ei primiseră invtarea și aveau intențiunea de-a lua parte la belü. Era vară, și curtea resida în Zarskoje-Selo, care pe atunci era încă, firesce, o locuință förte modestă. Pe când împărătesa își făcea toaleta, Șaruș merse, să se preumbe prin parcü. De-odatâ ajunsese la unuș locuș, unde creșceau cele mai frumoșe flori. Într'acestea află unuș minunatü bobocuș de rosă, care tocmai se desfăcea și care era tocmai de aceluș soi și de acea colóre, ce-i plăcea mai multuș împărătesei. Eluș se plecă să miröse flörea și întinsese deja mâna, spre a-o rupe. Atunci însé îi veni în minte, că peste câte-va ȕile este ȕiua nascerei soției sale.

Ar fi pututuș decî să-i ofere unuș darü mai potrivit, decâtuș tocmai acestă flöre, care pe lângă celelalte mai era și förte rară, așa încätuș cu greu se putea găsi în vre-unuș altuș locuș? De sigur, că împărătesa eră să fîă surprinsă în modul celuș mai plăcutuș prin acestuș darü! Pentru-ca nu cumva însé flörea să fîă ruptă de altă mână, trebuia să pună acolo imediatuș o strajă, care s'o păzescă ȕi și nopte“.

— „Ah!“ esclamă Șaruș, și unuș surisü îi insenină fața.

— „Dér acum“, continuă generaluluș, „urméază tragiculuș, cu care să termină acestă gingașă idilă. Câte-va öre după acestă întemplant, urmă baluluș principelui Darikoff. Șaruș căȕu jertfă fermecătorilor seducerii ale Georgianiei. Soția, datorită, roză — totuluș uită sub presiunea noiei sale pasiuni. Roza rară se vesteȕi curénd sub așita sörelui, straja însé stă încă și acum la loculuș séu. Căci dêcă Șaruș dă o poruncă, aceea rămâne în vigóre, până când și-o revöcă el însuș, chiar dêcă ar trece generațiuni întregi!“

Nicolae privi la soția sa. În ochii ei

o lună temniță ordinară și o sută de flo-
rini amendă în bani. Cu astfel de dovezi
de dragoste patriotică și „egală îndreptă-
țire“, nu-i vorba, făuresc din noi patrioți
pentru mileniu.

—o—

Commers pentru Bismark în Brașov.
Duminecă seară Sașii brașoveni au sărbăto-
rit pe Bismarck printr'unu' commercs festiv
arangeat în sala casei de concerte, la care a
luat parte un public foarte numeros. Pe
scena, unde se afla tribuna vorbitorilor,
erau așezate trei busturi, în mijlocul
lui Bismarck, ér la dreapta și la stânga bus-
turile lui Iahn și Teodor Körner. Musica
a intonat „Vacht am Rhein“, ér publicul
a cântat în cor cântarea „Stimmt an
mit hellen hohen Klang.“ Senatorul O.
Alesius a vorbit apoi, acetuându iubirea
Sașilor către patria ungară și către mo-
narchi, după-care s'a cântat prima strofă
din imnul împărătesc. După acesta a
ținut președintele reuniunii de gimnastică
și directorul școlii de fete C. Thomas,
discursul festiv, în onóra lui Bis-
marck, care a fost viu și sgomotos apla-
dat, obștea intrégă intonându cu putere
„Die Wacht am Rhein“. A urmat apoi
un „salamandru“ și s'a trimis o telegramă
de felicitare princopei Bismarck la Frie-
drichsruh, din partea commercsului festiv,
prin d-lu' protopresbiteru' Franciscu Oberth.
Prin acesta s'a încheiat programa.

—o—

**Aniversarea nacorei prințului Bis-
marck s'a serbat în toate orașele și în toate
statele prin serbări și discursuri patriotice,
reamintindu meritele fostului cancelar.
Serbarea a fost mai cu deosebire impo-
santă la Niederwald, unde se ridică monu-
mentul național; mii de persoane au ve-
nit din țările renane. În Prusia și în toate
statele federate școlile și birourile au
fost închise, edificiile publice erau im-
podobite și s'au tras focuri de artificii.
În Hamburg, 1.600 de persoane au asistat
la banchetul dat de către comitetul elec-
toral al Reichstagului în onóra prin-
țului de Bismarck. Președintele, d. Sieve-
king, a ridicat, în mijlocul marilor ma-
nifestațiuni de entusiasm, un toast în
sănătatea împăratului și a lui Bismarck. În
Berlin, banchetul studenților în onóra
prințului de Bismarck s'a ținut la Phil-
harmonie. Au luat parte multe notabilități
din litere, științe și arte, miniștrii Boetti-
cher, Miquel, Rosse, Schoenstedt și nume-
roși membri ai parlamentului.**

—o—

**Intrunirea congresului bisericei sâr-
besci, convocat la Carlovăț prin patriar-
chul Brancovici, a fost interzisă din
partea guvernului. Din cauza acesta dom-
nesce între Sârbii o mare nemulțămire și in-
dignațiune. Comisiunea congresului sârbesc
se va întruni la Carlovăț.**

—o—

**Limba chineză în Rusia. Din Peters-
burg se scrie, că o lege publicată prescrie**

lucian lacrimi. Se părea, că numai cu greu
și putea ține emoțiunea.

Țarul se ridicase.

— „Vă mulțamesc din totă inima,
iubitul meu general“, duse el, dându
tot-o dată mâna bătrânului războinic. „Isto-
risirea acesta este de alt-fel foarte instruc-
tivă; ea ne dovedește clar, la ce fel de
mijloce miserabile pot recurge aceia, cari
voiesc să-și ajungă cu ori-ce preț egois-
ticele lor planuri. În câtă mă priveșce,
eu la nici un cas nu sunt de același
natură, ca Țarul Alecei. Rosa, pe care
aș afla-o pentru soția mea, n'ar fi nic-
odată uitată și nici nu s'ar vesteji! Acesta
se-o scie toți acei, cari până acum au stat
pote la inoială în privința asta!“

Cu aceste apoi densusul se plecă, și
înaintea tuturor oșpeților adunați, sărută
mâna împărătesei.

— „Îți mulțamesc, de o miă de ori
și mulțamesc“, șopti dâna încet. „Nici-
odată nu-ți voi uita acestu moment!“

(Va urma.)

crearea unei clase speciale de limba chine-
zăscă la liceul din Vladivostok.

—o—

Ciocnire între două vapóre. Cu data
de 30 Mart. se telegrafiază din Messina, că
s'a produs o ciocnire în strimțore între
două vapóre sub pavilionu' englesu', „Brink-
burn“ și „Alvah“. Cel din urmă, încercat
cu grâu, s'a scufundat la Canitelh. „Brink-
burn“, care avea pe bordu 100 pasageri,
dintre cari 10 ofițeri franceși și o sarcină
de piróge provenită din Toulon și cu
destinația la Madagascar, a intrat în por-
tul Messinei cu stricăciuni grave, dér totă
lumea este scăpată.

—o—

**Memorii din 1848/49 de Vasile Mol-
dovanu'. Au aparut și s'au pus în
vânzare Memoriile lui Vasile Moldovanu' în-
tr'o broșură elegantă, de 11 côle, formată 8°.
Prețulu unui esemplar e: 50 cr. séu 1
corónă, plus 5 cr. porto postal; pentru
România și străinătate 1 francu 50 bani.
Comandele se fac la adresa: Traianu' H.
Popu', publicistu', Brașov (Brassó). Coman-
dele se efectuesc prompt și sigur. Do-
ritorii de a poseda această prețioasă seri-
ere, sunt rugați a grăbi cu procurarea ei la nu-
mita adresă. Exemplare pe creditu nu se
trimitt.**

Congregațiunea

**Comitatului Hunedóra, ținută în Deva, la
30 Mart. n. c.**

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Cu multă părere de rău trebuie să
constatăm, că la Congregațiunea acesta,
deși au fost obiecte foarte interesante,
mulți din membri români au absentat. E
adeverat, că nici Maghiarii nu au fost
mulți, dér această impregiurare nu pote scu-
sa pe membrii partidului nostru.

Indată după 9 ore, fișpanul, cu două
cuvinte, deschise ședința, apoi amintindu
de mórtea arhiduceului Albrecht, face pro-
punere, ca congreagațiunea, avându în ve-
dere jalea „regelui“, să-și exprime condo-
lența protocolară.

Imediat, fără ca cine-va să se scole
și fără ca să aștepte, ca cine-va să dă
ceva, fișpanul, strămutându glasul în mai
a jale și făcându o față tristă, își aduce
aminte de mórtea „marelui fiu“, conte
Kun Kocsárd, înșirându-i, meritele căști-
gate față de națiune“ prin donațiunile fă-
cute Kultur-egyletului ș. c. l., deci pro-
pone, — ca congreagațiunea să-și exprime
condolența sa la protocolu, ast-fel eter-
nisându-i numele și în analele comitatului.

Se înțelege, că la acesta propunere
calvinii și șovinistii au erupt în vii apro-
bări, dér insuflețirea li-se topi, indată ce
membrul Franciscu Hossu Longinu', într'o
vorbitare formală muștrătoare, le dete a în-
țelege, că într'unu' comitat atât de rom-
nănesc, cum e alu nostru, este o îndră-
snă prea caracteristică, ca cine-va, și încă
chiar reprezentantulu guvernului, să vină
cu o asemenea propunere.

Românii au cunoscutu foarte bine pe
contele Kun Kocsárd și faptele lui; ei
sciu câte a făcutu el, ca să maghiarizeze
copii români de prin comitat, ca apoi să
facă din ei dușmanii sângelui și nămului,
din care au esit, și în fine scimă bine și
ce menire au donațiunile lui; pentru aceea,
dice vorbitorulu, nu se află în intrégu co-
mitatulu, ba în intrégă țera unu singuru
sufletu de Român, care să condoleze mór-
tea lui Kun Kocsárd. Din aceste și alte
considerațiuni, încheie vorbitorulu, pe cari
nu voiu acum să le ating, eu din cele
două propuneri primesc pe cea dintăiu,
ér față de a doua facu contra propunerea,
ca să trecem peste ea la ordinea dălei.

În totu decursulu acestei vorbitări,
„Kulturegyelet“-iștii schimbau la fețe, ér
la urmă se soulă căpraru calvinilor, in-
spectoru Réthi și, stăpănit de iritațiune,
cere ca să se primescă „mărăța“ propunere
a fișpanului, declarându, că aderă și la
condolarea pentru arhiducele.

Fișpanulu pune propunerea la votu
și majoritatea o primesce.

Urmându obiectele puse la ordinea
dălei, protonotaru cetesce rescriptulu mi-

niștrilor baronů Bánffy, Perczel și Wlasics,
prin care facu cunoscute numirile lor ca
ministri.

Comisiunea permanentă propune, ca:
„rescriptele să se ia „cu plăcere“ la cunos-
cintă, și noiloru ministri să li-se trimittă
adrese de felicitare și de aderare“.

Deși este sciutu, că Maghiarii și pe
la noi, pe cale privată, injură și hulesc
mereu pe Bánffy și pe ceialalți ministri,
și cu tóte că sunt mulți și opoziționali de-
clarați, nimeni dintre Maghiari nu a cute-
zat să dăcă unu cuvânt față de propu-
nerea comisiunei permanente.

Se soulă apoi membrul Franciscu
Hossu Longinu' și într'o vorbitare lungă arătă,
ce impresiune a făcutu pretatindenea nu-
mirea lui Bánffy și soți, se provocă la cele
ce au scris și scriu dănicu chiar și foile
maghiare și ce păreri se spun în dieta
Ungariei despre baronulu Bánffy, ca mi-
nistru; apoi intră cu sarcasm, că după
tóte aceste, cum se pote presupune, că s'ar
afă unde-va vre-un Român, care să se
bucure de ajungerea la putere a vestitului
și de tristă aducere aminte fișpanu din co-
mitatulu Bistriței-Năsăudu!

Atunci — continuă vorbitorulu, —
când în tóte părțile țerei, inși-și cei ce se
recoresc la umbra puterii își arătă pe
față nemulțumirile; când bine este sciutu,
că cine a fost br. Bánffy, când era fiș-
pan; când scie totă lumea, cu ce crudine
și furie s'a aruncat br. Bánffy asupra Ro-
mânilor; atunci, când în portofoliulu séu
ministerialu br. Bánffy numai în casulu
acela este ascultat și aprobat, decât re-
curge la ultimulu „argumentu“, de-a ame-
nința și elu pe Români; când soții lui mi-
niștri, împreună cu mamelucii și slujbașii
lui, au luat la gónă totă inteligența ro-
mână și au tăbăritu cu gendarmi asupra
noștră; când în dieta din Budapesta, șovin-
ismulu maghiar s'a potențat întru atata,
incăta acuma unii — neținădu sémă, că
sunt în mijloculu Europei, că trăiesc în
secolulu alu 19-lea și că par a fi legislatori,
— ne amenință cu fier și foc; atunci,
când tóte instituțiunile noastre naționale și
culturale se persecută și se distrog; când
țărani noștrii sunt espuși dănicu la felu
de felu de șioane păgăbitore, bătăi prin
gendarmi și haiduci și persecuțiuni pe tóte
terenele vieții de stat; când de pe față
fișcăruia, se vede, că nu e cu puțință, ca
să fiă mulțumitu cu stările actuale; atunci,
on. Congregațiune, când toți ómenii de
bine sunt îngrijați de urmări, ce pot
nasci din starea actuală: — este o adeve-
rată caricatură a propunere, ca într'unu
comitat eminamente românesc, representa-
ții să se prostérnă și să se bucure de nu-
mirea unui ministeriu-Bánffy.

Din contră, trebuie să rugăm pe II.
Sa D-lu fișpanu, ca reprezentantulu guver-
nului, ca să aducă la cunoscintă stăpănirii,
că numirea noului ministeriu a făcutu și
la noi cea mai deprimatore și cea mai în-
grijitoare impresiune. În specialu puteți să-
spuneți, că Români, majoritatea covârșit-
tore a locuitorilor acestui comitat, nu au
motive de-a se bucura, nici simțu vr'o um-
bră de încredere față de br. Bánffy și so-
ții săi.

Puteți să aduceți la cunoscintă stă-
pănirii, că decât și celelalte partide opo-
ziționale politice din țera, cu atât mai vir-
tosu noi, membrii partidulu naționalu
român, nu putem avé nici o încredere
în ministeriulu lui Bánffy. I-o puteți aduce
la cunoscintă, că stările actuale-politice în-
tru atata au înverșunatu pe toți cetățenii
patriei, încatu cei ce dănicu au atingere cu
poporul și cu clasele de jos, deja și pe
la noi au observat îngrijitorele simptome,
ce în alte părți s'au ivit (Sgomotu și des-
aprobări.)

(Va urma.)

Literatură.

În institutul tipogr. T. Liviu Albini
din Sibiu a aparut: **Comasările**, îndrep-
taru practiculu în afaceri de-ale comasării cu
stricta observare a legilor și ordinațiuni-
loru mai noue, de **Elu Doppu**, asistentu de
ingineru. Prețulu 40 cr.

Sciri telegrafice.

Budapesta 2 Aprile. Fôia oficială
publică numirea președintelui tablei
regesci Vörösmarty ca secretaru de
statu în ministeriulu de justiția.

Budapesta, 2 Aprile. Ađi nópte
după ora 1 a observat polițiștul,
care păzea pe piața st.-lui George
lângă monumentulu lui Hentzi pe
un bărbat elegant îmbrăcat, care
ținea unu fîlulăpărsu în mână. Elu
voiu să mērgă într'acolo, când in-
dividulu suspectu începă să fugă. În
momentulu urmatoru se auđi o de-
tunătură grozavă. Piața se umplu de
fum, tóte ferestriile caseloru dinprejur
se sparseră.

În urma detonațiunei straja dela
palat dădu alarmă. În primul mo-
mentu nu sciea nimeni, ce s'a în-
tēplat. Polițiștii se adunară la fața
locului spre a cerceta monumentulu,
căruia însă nu i s'a întēplat nimic.
În curēndu apără și căpitanulu ora-
șului cu mai mulți funcționari și de-
tectivi.

Amplioiații dela ministeriulu de
finance, care se află în piața sf.
George, și un polițistu spun, că
au vedutu unu domn elegant îm-
brăcat fugēndu dela monumentu
spre suburbiulu Christinenstadt, unde
a dispărut în strada Attila.

Puterea esplosiunei a fost așa
de mare, încatu monumentulu ar fi
fostu de siguru distrus, decât aten-
tatorulu ar fi aruncat materia es-
plosibilă în mai mare apropiere de
el. Poliția a păzit tótă nóptea pe
piața sf. George. Se cercetază în
tóte părțile ca să se afle atenta-
torulu.

Budapesta, 2 Aprile. — Poliția
a arestatu pe atentatorulu contra monu-
mentulu lui Hentzi. Acesta este redac-
torulu **Adrian Szeles** alu fôiei șeptē-
mănale „Olvasd“, care numai de
curēndu a fostu condamnatu la șese
luni pentru lesa-Majestate.

NECOLOGŪ. Augustinu Pelle, proto-
populu districtulu Someșu, parochu în
Poni, asesoru consistorialu, membru esac-
toratulu diecesanu alu Gherlei, răposă la
27 Mart. n. c. în anul 61 alu vieții și 37
alu preoției. Lă jălesc intristații: Aureliu
Pelle și soția nasc. Elisabeta Szabó; Alois-
ia Pelle cu soțulu Augustinu Fásy. —
Fiă-i țărēna ușoră și memoria binecuvēn-
tată!

DIVERSE.

Unu ateist fără voie. Renumitul compo-
toru de opere și de cântări bisericesci,
Nicolu Porpora (născutu în Neapole la
anul 1685, † 1767) puse pe note „Credo“
(Credeulu). Elu observă după-ce isprăvi, că
chiar la începutu îi lipsea o silabă, ca să
corēspundă textulu cu tactulu musicei. În
furia sa artistică aruncă pe hărtie silaba
non (nu), astfel, că textulu suna: Non
credo in Deum (nu credu în D-đeu).
Slujba s'a sfîșit, fără să observe cine-va
această eróre gravă, ba încă a fostu viu
felicitat pentru noua sa creațiune. Dér
inimicii săi, cari îi căutau nodu în papură,
observară pe fatalulu non și-lu acusară în-
chisițiunei ca ateu. Noroculu lui Porpora,
că pe acelu timpu inchisițiunea perduse
multu din severitate și importanța ei de
odinióră. La interogatoriu Porpora se des-
vinovăți ușor, mărturisindu, că nu scie
bóbă latinesce, faptu de-almintrelea de
notorietate publică. „Îmi trebuia o silabă
— duse el — și-mi veni în minte non,
pe care sciam, că-lu întrebău și alți
compositori, cari ca și mine nu-și băteau
capulu cu însemnarea lui“. Inchisitorii
admirară inspirația sfântă a artistulu și-lu
achitară.

Proprietaru: **Dr. Aurel Mureșianu.**Redactoru responsabilu: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 1 Aprilie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.90
Renta de corone ung. 4%	99.25
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	104.40
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	124.—
Bonuri rurale ungare 4%	98.70
Bonuri rurale croate-slavone.	98.25
Imprum. ung. cu premii	161.50
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	—
Renta de hartie austr.	101.60
Renta de argint austr.	101.65
Renta de aur austr.	124.05
Losuri din 1860	158.50
Actii de ale Banței austro ungară.	1083.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	476.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	410.50
Napoleonori.	9.67
Marci imperiale germane	59.70
London vista	122.20
Paris vista	—
Rente de corone austr. 4%	101.75
Note italiene.	—

Nr. 1259—1895.

PUBLICAȚIUNE.

Venderea pe cale scripturistica de oferte a mai multor realitati aflatoare in fostele domenii si apartinetore orasului Brasov, se va ținea Marți in 21 Maiu 1895.

Obiectele de vandutu sunt urmatoarele:

A) In comuna Tohanul nou.

a) Mora de macinat de sub Nr. top. 278 dimpreună cu dirstea transformata in mora de macinat de sub Nr. top. 275, precum si acele 2 cladiri dimpreună cu dreptul de apa si de mora, mai departe gradina apartinetore de sub Nr. top. 276 dimpreună cu canalul de mora de sub Nr. top. 277.

Sz. 1649—1895 tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy az „Albina“ takarékpénztár és hitelintézet brassói fioktelepe végrehajthatónak Coles Stan zernesti lakos végrehajtást szenvedő elleni 1563 frt. 50 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbíróság) területén levő Zernest község határán fekvő a zernesti 86 sz. tljkvben A + alatt foglalt 530,531 hrsz. 208 frt, 1242, 1243, 1244 hrsz. 9 frt, 1285 hrsz. 4 frt, 1723 hrsz. 18 frt, 2018, 2019 hrsz. 15 frt, 2277, 2278 hrsz. 156 frt, 2300 hrsz. 4 frt, 2685 hrsz. 8 frt, 2719 hrsz. 4 frt, 2783 hrsz. 3 frt, 2899 hrsz. 5 frt, 2966 hrsz. 14 frt, 3047, 3049 hrsz. 14 frt, 3142 hrsz. 5 frt, 3363 hrsz. 20 frt, 3455 hrsz. 6 frt, 3464, 3465 hrsz. 48 frt, 3736 hrsz. 11 frt, 3810 hrsz. 7 frt, 3811 hrsz. 4 frt, 4049 hrsz. 2 frt, 4097, 4098 hrsz. 7 frt, 4108 hrsz. 2 frt, 4138 hrsz. 4 frt, 4172 hrsz. 2 frt, 4198 hrsz. 5 frt, 4172, 4173, 4174 hrsz. 6 frt, 4610/2 hrsz. 13 frt, 5217 hrsz. 2 frt, 5592, 5594/3 hrsz. 7 frt, 5646 hrsz. 7 frt, 5660 hrsz. 3 frt, 5713, 5714 hrsz. 13 frt, 5835 hrsz. 17 frt, 5960 hrsz. 9 frt, 5965 hrsz. 54 frt, 6100 hrsz. 6 frt, 6109, 6110 hrsz. 8 frt, 6232, 6233 hrsz. 21 frt, 6313 hrsz. 3 frt, 6673 hrsz. 5 frt, 6676, 6677, 6678 hrsz. 29 frt, 6867, 6871 hrsz. 14 frt, 6966 hrsz. 11 frt, 7141, 7394 hrsz. 17 frt, 7204, 7331 hrsz. 12 frt, 7390 hrsz. 8 frt, 7604 hrsz. 15 frt, 7830 hrsz. 24 frt, 7915 hrsz. 20 frt, 8160 hrsz. 20 frt, 8302 hrsz. 29 frt, 8405 hrsz. 28 frt, 8425, 9184, 9225 hrsz. 117 frt, 8854 hrsz. 11 frt, 8898 hrsz. 2 frt, 9104 hrsz. 31 frt, 9210 hrsz. 24 frt, 9279 hrsz. 17 frt, 9306 hrsz. 4 frt, 9403 hrsz. 20 frt, 9680 hrsz. 80 frt, 9691 hrsz. 63 frt, 9833, 9835, 10039, 10040 hrsz. 47 frt, 9834 hrsz. 21 frt, 9848, 9850 hrsz. 69 frt, 9970 hrsz. 26 frt, 10063 hrsz. 35 frt, 10970 hrsz. 9 frt, 10613 hrsz. 11 frt, 10650 hrsz. 10 frt, 10686 hrsz. 1 frt, 10706 hrsz. 19 frt, 10712 hrsz. 31 frt, 10727 hrsz. 41 frt, 10928 hrsz. 13 frt, 10981, 11066 hrsz. 27 frt, 11346 hrsz. 4 frt, 11563 hrsz. 19 frt, 11800 hrsz. 7 frt, 11900/1 hrsz. 14 frt, 11998, 12000 hrsz. 7 frt, 12006 hrsz. 5 frt, 12191 hrsz. 7 frt, 12424, 12450 hrsz. 11 frt, 12700 hrsz. 6 frt, 12814 hrsz. 10 frt, 12926 hrsz. 6 frt, 12965 hrsz. 2 frt, 13009 hrsz. 1 frt, 533/2 hrsz. 2 frt, 12190 hrsz. 7 frt, 6098 hrsz. 3 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi Május hó 25-ik napján d. e. 9 órakor Zernest község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett. árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1895. évi március hó 1-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

B) In comuna Pórta.

a) Mora cu curtea, grădina și canalul mării sub Nr. top. 1723, 1724 și 1725 dimpreună cu dreptul regalului de mără și apă cu obligamentul admiterei conducerei apei în cantitatea folosită acum din canalul mării până în curtea sub Nr. top. 705 și 706, admitându-se în fine încorporarea prin cărțile funduare ale acestei servituți dimpreună cu toate favorurile oferite de legea pentru apă față de mără și față de imobilul sub Nr. top. 2829, 1702, 1707 și 1710.

C) In comuna Mocciul de Jos.

a) Mora de măcinat în Mocciul de Jos Nr. top. 6060 dimpreună cu dreptul de apă și de mără și canalul de mără Nr. top. 6061.

D) In comuna Zărnești.

a) Mora de sus cu grădina lângă riu Nr. top. 473 și 474 cu dreptul de apă și de mără.

b) Mora de Jos de lângă riu Nr. top. 1040.

Ofertele scripturistice sigilate provădate cu vadiul de 10% din suma oferită și cu un timbru de 50 cr. au de a se așterne până la 12 ore la prânz în amintita și d-lui primar al orașului Brașov.

În oferte are de a se aminti în cifre și litere, fără deosebire decât ofertul se referă asupra unui său asupra mai multor obiecte, — prețul de cumpărare oferat pentru fie-care obiect, mai departe numele și pronumele oferentului, precum și locuința sa.

Ofertele au să conțină mai departe declarațiunea oferentului, cumcă i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supună lor.

Aceste condițiuni se pot examina la oficiul orașienesc economic în decursul orelor oficiose până în ziua pertractării de oferte. Deschiderea ofertelor va avea loc în amintita și la 4 ore după prânz în biroul primarului.

Se observă în fine, cumcă atât comunele politice, cât și acelea bisericesc, pe a căror teritoriu se află obiectele de vânzare nu se eschidă dela oferare.

Brașov, în 12 Martie 1895.

657,2—3. Magistratul orașenesc.

Cursul pieței Brașov.

Din 2 Aprilie 1895.

Bancnote rom. Camp.	9.64	Vënd.	9.67
Argint român. Camp.	9.60	Vënd.	9.64
Napoleon-d'or Camp.	9.64	Vënd.	—

Galbeni	Cump.	5.70	Vënd.	—
Ruble rusești	Cump.	128—	Vënd.	—
Marci germane	Cump.	59.20	Vënd.	—
Lire turcești	Cump.	11.05	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75	—

„Incuragiați pe adevărați industriași!“

Anunț.

Am onore a aduce la cunoscința on. publică, că mi'am deschis

O croitorie bărbătească

în Brașov, strada Porți Nr. 6, etagiul I.

unde se confecționează ori-ce fel de haine după sistemele cele mai noue.

După o praxă mai îndelungată în străinătate și în școala de croială din Budapesta, mă pun în poziție a corespunde cerințelor onor. publică, atât prin croitul meu după moda cea mai nouă, cât și printr'o lucrare conștientoasă, fină și promptă, pe lângă prețuri moderate.

Rog pe on. publ. a mă incuragia cu cercetare cât mai numeroasă, asigurându-mă, că îl voi mulțumi în totă privința

cu totă stima:

GEORGE BUCĂ,

croitor bărbătesc,

în Brașov strada Porți Nr. 6. etagiul I.

3—3

Prețuri moderate.

Orele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto la banca Anstro-Ungară.	„ALBINA“ INSTITUT DE CREDIT SI DE ECONOMII FILIALA BRAȘOV	Cec-Conto la postă Nr. 505.

primesce depuneri spre fructificare pe lângă 4 1/2% netto, solvind însaș darea de interese;

sconteză polițe comerciale cu 5 1/2% ;

accordă împrumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6% ;

deschide credite în cont corrent sub cele mai avantajoase condițiuni;

accordă împrumuturi pe hârtii de valoare, monede,

giuvaere și mărfuri cu 6% ;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile monede și hârtii de valoare indigene și străine, în special de cele românești;

reșcumpără fără nici o detragere cupone, escomptează cupone înainte de scadență, și

cumpără cu cel mai urcat preț cupone dela efecte române;

efectuează în modul cel mai încasări și plăți pe piețele din țară și mai culant sub streinătate,

esecută în comisiune ori-ce însărcinări de bancă sub cele mai ieftine condițiuni;

închiriază magazine și locuri libere de depou, pe teritoriul său strada Gării Nr. 45, care, situat nemijlocit lângă gara drumului de fier de stat, e legat prin sine propriu cu acesta și investit cu dreptul de vămire și cântărire oficiosa prin organele drumului de fier de stat;

primesce în calitatea sa ca reprezentanță principală a societății de asigurare „EQUITABLE“ din New-York oferte pentru asigurări pe viață sub condițiunile favorabile, particulare a acestei societăți.

Onorabilelor administrațiuni de fonduri și p. t. D-loru capitaliști le recomandă pentru plasarea de capitale

Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“

ale căror cupone se reșcumpără semestrul fără nici o detragere, și cari se află de vânzare în cursul dilei a bursel din Budapesta, în piese de 500, 1000 și 2000 de corone. Comparând cursurile și produsul celorlalte efecte indigene, se poate susține cu totă dreptul, că

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5%

sunt adă relativ cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolută a foncierelor „Albina“ e garantată prin valoarea cel puțin întreită a ipotecelor pe baza cărora se esmit, prin fondul special de asigurare a scrisurilor fonciare care e de fl. 200.000 și în fine prin totalitatea or și cărei alte averi a institutului.

13 - *

Orele de cassă dela 8—1.